

**Universiteit
Leiden**
The Netherlands

Laborinth II : denken als experiment : 472 'meditaties' over de noodzaak van het creatief denken en experimenteren in het uitvoeren van complexe muziek van 1962 tot heden

Deforce, Arne

Citation

Deforce, A. (2012). Laborinth II : denken als experiment : 472 'meditaties' over de noodzaak van het creatief denken en experimenteren in het uitvoeren van complexe muziek van 1962 tot heden. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/20140>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License:

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/20140>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/20140> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Deforce, Arne

Title: Laborinth II : denken als experiment : 472 'meditaties' over de noodzaak van het creatief denken en experimenteren in het uitvoeren van complexe muziek van 1962 tot heden

Date: 2012-11-14

STELLINGEN

Met betrekking tot het proefschrift:

1. Het uit het hoofd spelen van een complexity partituur is zinloos.
2. Elke partituur is op zich onleesbaar. Het correct uitvoeren van een partituur is altijd onmogelijk.
3. De uitvoeringspraktijk is niet de 'negatie' van de partituur als waarheid maar de 'affirmatie' van de partituur als mogelijkheid.
4. Muziek is geen representatie van artistieke waarheid maar van de mogelijkheid van falen.

Met betrekking tot muziek:

1. Elke nieuwe opname van de cellosuites van Johann Sebastian Bach is een verspilde moeite.
2. De democratisering van het kunstonderwijs is een vergissing.
3. Conservatoria moeten aan de maatschappij niet langer musici-uitvoerders afleveren maar musici-kunstenaars.
4. De muziekwetenschap heeft alleen toekomst als '*weten-kunst-schap*', wanneer onderzoekers het onderzoek als een vorm van kunst bedrijven en niet als een vorm van weten.
5. Schoonheid ligt niet in de harmonie van het gekende maar in de resonantie met de disharmonie van het onbekende.
6. Journalisten en critici hebben zijn bij een eerste beluistering niet in staat een objectief oordeel te vellen over de kwaliteiten van een nieuwe compositie. Hun visie heeft geen enkele artistieke noch maatschappelijke relevantie.

Met betrekking tot de wereld:

1. Niet het vliegen is de kunst maar het neerstorten zelf.
2. Een maatschappij zonder experimentele muziek is gedoemd tot de ondergang.
3. Het beveiligen van verworven vrijheden leidt tot angst, onzekerheid en intolerantie.
4. De uitspraak van onze politici 'de kiezer heeft altijd gelijk' is ronduit belachelijk.
5. Zonder de emancipatie van complexiteit zal de mens niet overleven.